

ע"פ 6119/20 - יוסף אביב בושרי נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

ע"פ 6119/20

לפני: כבוד הנשיאה א' חיות

המערער: יוסף אביב בושרי

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה
בירושלים מיום 5.8.2020 בפ"ל 10639-01-19 אשר
ניתן על ידי כבוד השופט נ' נחשון

בשם המערער: עו"ד שאול עזרא

פסק-דין

ערעור על החלטת בית משפט השלום לתעבורה בירושלים (השופט נ' נחשון) מיום 5.8.2020 בפ"ל 10639-01-19 שלא לפסול עצמו מלדון בעניינו של המערער.

1. בחודש ינואר 2019 הוגש נגד המערער כתב אישום המייחס לו עבירה של סירוב לבדיקת שתן לאיתור סמים. לבקשת המערער ובא-כוחו, הדיון בהליך נדחה מעת לעת, בין היתר נוכח טענות שהועלו בדבר אי כשירותו של המערער לעמוד לדיון. בסופו של יום, נקבע הדיון ליום 24.5.2020. לדיון זה לא התייצבו המערער או בא-כוחו, ומשכך הרשיעו בית המשפט קמא בהעדרו, וגזר את עונשו לתשלום קנס בסך של 1,500 ש"ח, לפסילת רישיון הנהיגה שלו לתקופה של 24 חודשים בפועל ולשלילת רישיון על-תנאי לתקופה בת ארבעה חודשים.

2. למחרת היום, פנה בא-כוחו של המערער בבקשה לביטול פסק הדין, בה נטען כי הוא הורה למערער שלא להגיע לדיון, הואיל וסבר כי הדיון ידחה בגלל התפשטות נגיף הקורונה. בקשה זו נדחתה על ידי בית המשפט קמא ביום 1.6.2020, בציינו כי "המבקש לא הוכיח סיבה מוצדקת לאי התייצבותו למועד הדיון וזאת חרף ידיעתו כי זה מתקיים כסדרו. המבקש לא העלה טענות הגנה שיש בהן כדי לבסס חשש לעיוות דין". ערעור שהגיש המערער לבית המשפט המחוזי התקבל ביום 13.7.2020, בהסכמת המשיבה, ובית המשפט המחוזי הורה על ביטול פסק הדין וכי "בית משפט קמא יקבע הוראות בדבר המשך".

3. בהתאם לפסק דינו של בית המשפט המחוזי, קבע בית המשפט קמא דיון בהליך ליום 5.8.2020. ביום 19.7.2020 הגיש המערער בקשה לפסול את המותב מלדון פעם נוספת בעניינו, שכן לשיטתו אין זה ראוי שהמותב אשר גזר את דינו ודחה את בקשתו לביטול פסק הדין ידון כעת בהליך לגופם של דברים, ולו מטעמים של מראית פני הצדק. המשיבה, מצדה, התנגדה לבקשה וטענה כי משהמותב לא נחשף לחומר הראיות שבתיק בעבר, לא קמה עילת פסלות במקרה דנן.

בפתח הדיון שהתקיים ביום 5.8.2020, דחה בית המשפט קמא את בקשת הפסלות, בציינו כי לא נטען ואף לא הוכח כי בנסיבות המקרה קיים חשש ממשי למשוא פנים אשר יצדיק את פסילת המותב. עוד צוין כי החלטת ערכאת הערעור להורות על החזרת עניין לבירור בערכאה הדיונית אין בה, כשלעצמה, כדי להוביל לפסילתו של השופט היושב בדיון וכי בנסיבות המקרה דנן, בהן המותב לא נחשף לראיות, לא התגבשה דעתו כלל. המותב ציין כי "עסקינן בעניין שגרתי ביותר בו ניתן פסק דין בהיעדר התייצבות שהינו דבר יום ביומו. כמו כן, דחיית בקשה לביטול פסק דין כשהבקשה אינה מעלה טענה מוצדקת לאי התייצבות בעל הדין ואינה מבססת 'חשש לעיוות דין' אף הוא סביר בנסיבות העניין ולא ניתן ללמוד מאלה על גיבוש עמדה שלילית נגד בעל דין זה או אחר". בית המשפט הוסיף וקבע כי הואיל ומדובר בתיק שנפתח עוד בחודש ינואר 2019, יש לקדמו ועל כן להמשיך לנהלו. לאחר שהמערער כפר באשמה, נקבע ההליך להוכחות ליום 3.12.2020.

4. מכאן הערעור דנן, בו שב המערער על טענותיו בפני בית המשפט קמא. המערער מצוין כי "אין בליבו צל של ספק כי בית המשפט הנכבד הביע דעה ברורה ביחס לאשמתו ואף [למהימנותו]" ועל כן תוצאת ההליך ידועה כבר כעת. לשיטתו, דעתו של בית המשפט נלמדת מההחלטה לדחות את בקשתו לביטול פסק הדין, וממילא יש בהתנהלותו כדי להצדיק את העברת הדיון בהליך למותב אחר, ולו מטעמים של מראית פני הצדק.

5. דין הערעור להידחות. כפי שציין המותב, העובדה שהליך הוחזר לדיון בפני אותו המותב לאחר התערבות ערכאת הערעור, אין בה כשלעצמה כדי להביא לפסילתו (ע"פ 7651/18 זקן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (8.11.2018)), ויש להוסיף לבחון האם במקרה הפרטני מתקיים המבחן לפסילתו של שופט הקבוע בסעיף 77א לחוק בתי המשפט [נוסח משולב], התשמ"ד-1984, הוא מבחן החשש הממשי למשוא פנים. במקרה דנן, לא עלה בידי המערער להראות כי חשש כאמור אכן קיים. זאת, משפסק הדין בהליך ניתן בנסיבות של אי-התייצבות לדיון, ללא שמיעת ראיות ממילא מבלי שהיה בידי המותב לגבש עמדה כלשהי בעניינו של המערער. כמו כן, ובהינתן הנימוק שניתן לדחיית הבקשה לביטול פסק הדין, לא מצאתי כי יש בהחלטת המותב באותה בקשה כדי להצביע על כך שדעתו "ננעלה" וכי אין באפשרותו לדון בהליך לגופו בלב פתוח ובנפש חפצה.

אשר על כן, הערעור נדחה.

ניתן היום, י"ט באלול התש"ף (8.9.2020).

ה נ ש י א ה
